

Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, ČT a Českého rozhlasu

Prostřednictvím datových schránek

Vážení členové Rad!

Obracím se na Vás v souvislosti s letošními významnými výročími zahájení rozhlasového a televizního vysílání v bývalém Československu. Bohužel jak v ČT, ČRo, ale i v ostatních médiích byla věnována jen skromná pozornost této významné kapitole rozvoje československé, resp. české společnosti v období po vzniku nezávislého státu, která náš mladý stát brzy zařadila po bok nejvyspělejších společností světa. V ČT (kromě Internetu nejsledovanějšímu médiu) jsme sice měli možnost zhlédnout krátký pořad, věnovaný historii ČRo a ČT, nicméně hlavně zaměřený jen na programové aspekty rozvoje šíření obou médií. Přitom od samého počátku vysílání se jednalo o koexistenci a úzkou spolupráci složek výrobně - programových a složek technických, v nichž hrála z hlediska kontaktu s posluchačem/divákem rozhodující úlohu vysílací síť. A právě o historii, výstavbě a provozu vysílacích sítí, nejprve rozhlasových, později i televizních v roce stoletého a sedmdesátiletého jubilea paradoxně prakticky nepadla ani zmínka. Až do roku 1955 se účastníci programové výroby ve studiích, umělci, technici, provozní pracovníci a také zaměstnanci na vysílacích a přenosových cestách pokládali za členy Rozhlasu s velkým R (ČT byla do té doby řízena Čsl. rozhlasem a vysílací síť spadala postupně pod pošty, telegrafy a Spoje) a podle toho se také odehrávaly kolegiální vztahy. Tyto úzké vztahy však byly v důsledku organizačních změn a nových kompetencí postupně odbourány.

V Československu rozvoj, výstavbu a provoz vysílacích sítí řídily organizace, spadající nejprve pod poštovní správu, později pod samostatné spojové celky. Již před rokem 1963, kdy vznikla specializovaná organizace - Správa radiokomunikací Praha započal intenzivní rozvoj nových sítí, hlavně televizních a také započala postupná modernizace sítě rozhlasové. Do Radiokomunikací vstupovali mladí vzdělaní technici a inženýři, kteří již měli oporu ve zkušenostech „starých rozhlasáků“ a mohli se opřít o jejich autoritu. Mezi ty „mladé“, i když v oboru pracoval již před rokem 1963, patřil Ing. Alex Bém. Zapojil do řízení rozvoje nových sítí, výstavby s použitím nových technologií a byl hlavní hybnou silou plošného rozvoje vysílací sítě 2. TV Programu u Správy Radiokomunikací. V letech, kdy řídil Výstavbu se dostala do provozu technologická základna, kterou ještě v současné době České Radiokomunikace provozují. Aktivně podporoval získávání zkušeností z technologicky vyspělých zemí. „Pánové musíme cestovat na Západ a snažit se odkoukat a kupovat to nejlepší co můžeme získat“ byla jeho častá slova. V osmdesátých letech byl pověřen řízením přípravy a výstavbou TV Praha město. Stavba, bez níž by se současné telekomunikace v Praze obešly jen obtížně, měla jen vlažnou podporu. Bývalý FMTIR podstatně zkrátil rozpočet, nicméně stavba byla včas v souladu s plánem uvedena do provozu. Dnes, když se občas této pražské dominantě dostane pozornosti v médiích na Ing. Béma se zapomíná. Černá „Mimina“, lezoucí po věži jsou důležitější, než ten, kdo se o stavbu podstatnou měrou zasloužil. Ing. Alex Bém po roce 1990 ještě zastával několik let místo generálního ředitele Českých radiokomunikací.

Zemřel ve čtvrtek, minulý týden ve věku 90 let.

Čest jeho památce.

Děkuji za pozornost, kterou jste věnovali mému dopisu, a věřím, že i Vy, kromě bývalých spolupracovníků si na Ing. Béma při vhodné příležitosti vzpomenete.

S úctou

